

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2461-2462/2521

พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราชโจทก์ นายจรูญ สงณรงค์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 72, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 138, ป.อ. มาตรา 140, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 340 ตร., ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 72, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2517 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 76, พ.ร.บ.อาวุธปืน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2517 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะเข้าปล้น จำเลยที่ 1 ถือปืนสั้น จำเลยที่ 2 ถือปืนยาว ต่อมาในขณะที่ถูกจับพบปืนลูกซองสั้นข้างตัวจำเลยที่ 1 คั่นตัวพบกระสุนปืนลูกซอง 2 นัด ส่วนจำเลยที่ 2 มีปืนลูกซองยาวอยู่ที่หว่างขา คั่นตัวพบกระสุนปืนลูกซอง 2 นัด แม้ปืนลูกซองยาวจะเป็นปืนของเจ้าทรัพย์และมีทะเบียน แต่จำเลยที่ 2 นำมาไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตเช่นนี้ก็เป็นความผิด จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ จำเลยทั้งสองร่วมทำการปล้นทรัพย์ แล้วบังคับเอาตัวเจ้าทรัพย์และบุตรไปเป็นตัวประกัน แม้ที่เกิดเหตุปล้นทรัพย์จะอยู่ในเขตหมู่ 4 แต่ตำรวจติดตามพบคนร้ายในคั่นนั้นเอง ในเขตหมู่ 9 เกิดยิงต่อสู้กัน เป็นเหตุให้บุตรผู้เสียหายถูกกระสุนปืนถึงแก่ความตาย ก็ต้องถือว่าขณะนั้นการปล้นทรัพย์ยังไม่ขาดตอน เพราะยังอยู่ในระหว่างที่ถูกคนร้ายขู่เชิญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้เสียหายและบุตร และเพื่อให้ความสะดวกแก่การพาทรัพย์ที่ถูกปล้นไป ทั้งเพื่อให้คนร้ายพ้นจากการจับกุม แม้ไม่ได้ความชัดว่าบุตรผู้เสียหายถึงแก่ความตายเพราะกระสุนปืนของฝ่ายจำเลยหรือฝ่ายตำรวจ ก็ต้องถือว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกระทำการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายการที่จำเลยยิงไปโดยไม่เห็นตัวตำรวจ เพียงแต่รู้ว่าตำรวจยิงมาเท่านั้นเป็นการยิงสุ่มๆ ไปเพื่อขัดขวางมิให้ตำรวจเข้าจับกุม จึงมีความผิดฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ไม่มีผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงาน

คำพิพากษา

คดีสองสำนวนนี้ศาลล่างพิจารณาพิพากษารวมกันมาโจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันมีอาวุธปืนลูกซองสั้น ปืนลูกซองยาวมีทะเบียนและกระสุนปืนลูกซองไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตแล้วร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีอาวุธปืน กับใช้ปืนยิงฆ่าบุตรผู้เสียหาย และต่อสู้ขัดขวางการจับกุมของเจ้าพนักงานโดยใช้ปืนยิง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 91, 138, 140, 288, 289, 340, 340 ตร. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ให้นับโทษคดีทั้งสองติดต่อกัน ให้จำเลยร่วมกันคั่นหรือใช้ราคาทรัพย์แก่เจ้าทรัพย์ริบของกลางจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 83, 340, 340 ตร. ให้ลงโทษตามมาตรา 340 วรรคท้าย อันเป็นบทหนักวางโทษประหารชีวิต ลดฐานรับสารภาพชั้นสอบสวนหนึ่งในสาม คงลงโทษจำคุกตลอดชีวิต กับมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 289วางโทษจำคุกตลอดชีวิต ลดฐานรับสารภาพชั้นสอบสวนหนึ่งในสามคงจำคุก 33 ปี 4 เดือน และมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธ

ปีนฯ พ.ศ. 2490มาตรา 7, 72 พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2517 มาตรา 3วางโทษจำคุกคนละ 2 ปี ลดฐานรับสารภาพชั้นสอบสวนหนึ่งในสาม คงจำคุก1 ปี 4 เดือน รวมลงโทษจำคุกคนละ 84 ปี 8 เดือน ให้จำเลยทั้งสองและนายเคลือบ (จำเลยในอีกสำนวนหนึ่งซึ่งศาลชั้นต้นรวมการพิจารณาพิพากษาไว้ด้วย) คืบหรือใช้ราคาทรัพย์ 15,780 บาท แก่เจ้าทรัพย์ อาวุธปืนกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนให้รับจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ทั้งสองสำนวนนี้ด้วยการพิเศษประจำเขต 8 ซึ่งเข้าดำเนินคดีในฐานะโจทก์ฎีกาศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยทั้งสองเป็นคนร้ายรายนี้ด้วย แต่มีปัญหาว่าจำเลยทั้งสองจะมีความผิดฐานใดบ้าง สำหรับข้อหาใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนฯ นั้น ได้ความว่าขณะเข้าทำการปล้นทรัพย์จำเลยที่ 1 ถือปืนสั้นจำเลยที่ 2 ถือปืนยาว ต่อมาในขณะที่ถูกจับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็พบปืนลูกซองสั้น1 กระบอกข้างตัวจำเลยที่ 1 เมื่อค้นตัวก็พบกระสุนปืนลูกซอง 2 นัด ส่วนจำเลยที่ 2 มีปืน ลูกซองยาวอยู่ที่หว่างขา ค้นตัวพบกระสุนปืนลูกซอง 2 นัดแม้ปืนลูกซองยาวซึ่งพบที่ตัวจำเลยที่ 2 จะเป็นปืนของเจ้าทรัพย์และมีทะเบียนแต่จำเลยที่ 2 นำมาไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตเช่นนี้ก็มีความผิดจำเลยทั้งสองจึงมีความผิดตามฟ้องในข้อหานี้เมื่อออกเดินทางจากบ้านที่เกิดเหตุ จำเลยกับพวกได้บังคับเอาตัวผู้เสียหายและนายเอนกบุตรผู้เสียหายไปเป็นตัวประกัน แม้ที่เกิดเหตุอยู่ในเขตหมู่ 4 แต่ตำรวจกับพวกติดตามพบคนร้ายในเวลาต่อเนื่องกับการปล้นทรัพย์ในคินนั่นเองในเขตหมู่ 9 เกิดยิงต่อสู้กันเป็นเหตุให้นายเอนกถูกกระสุนปืนถึงแก่ความตาย ก็ต้องถือว่าขณะที่นายเอนกถึงแก่ความตายในขณะที่การปล้นทรัพย์ยังไม่ขาดตอน เพราะยังอยู่ในระหว่างที่ถูกคนร้ายขู่เชิญ นายล้นและนายเอนกว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อให้ความสะดวกแก่การพาทรัพย์ที่ถูกปล้นไป และเพื่อให้คนร้ายพ้นจากการจับกุม แม้ข้อเท็จจริงจะไม่ได้ความชัดว่านายเอนกถึงแก่ความตายเพราะกระสุนปืนของฝ่ายจำเลยหรือฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็ต้องถือว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกระทำการปล้นทรัพย์อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และเมื่อจำเลยทั้งสองมีอาวุธปืนไปร่วมกระทำผิดฐานปล้นทรัพย์ ความผิดของจำเลยจึงต้องด้วย

ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 340 ตรีส่วนการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสองในตอนที่ต้องสู้กับฝ่ายเจ้าพนักงานนั้น ข้อเท็จจริงจะพอฟังหรือไม่ว่าจำเลยพยายามฆ่าเจ้าพนักงานและผู้ช่วยเจ้าพนักงาน ศาลฎีกาฟังว่า เมื่อได้ยินเสียงปืนทางทิศเหนือหลายนัด จำเลยทั้งสองได้ล้มตัวลงนอนข้างจอมปลวกแล้วจำเลยที่ 2 ได้ยิงปืนตอบโต้ไป 1 นัดซึ่งน่าเชื่อว่าเป็นการยิงสู้ ๆ ไปเพื่อขัดขวางมิให้เจ้าพนักงานเข้าจับกุม เพราะจำเลยที่ 2 ยิงไปโดยไม่เห็นตัวเจ้าพนักงานกับพวก เพียงแต่รู้ว่าเจ้าพนักงานยังมาเท่านั้น เฉพาะจำเลยที่ 2 จึงมีความผิดฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่ และจำเลยที่ 2 ได้กระทำความผิดฐานนี้โดยใช้อาวุธปืนส่วนจำเลยที่ 1 คดียังไม่พอฟังว่าได้ร่วมกระทำความผิดฐานนี้ด้วยพิพากษากลับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ เป็นว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 340 วรรคสุดท้าย 340 ตรี ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2514 ข้อ 14, 15 แต่จำเลยทั้งสองมีอายุไม่เกิน 20 ปี ลดมาตราส่วนโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76หนึ่งในสาม คงวางโทษจำคุกจำเลยทั้งสองตลอดชีวิต จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน ลดโทษให้หนึ่งในสามเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก 50 ปีเสียก่อน คงจำคุกจำเลยทั้งสองในความผิดฐานนี้คนละ33 ปี 4 เดือน และจำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯพ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 พระราชบัญญัติอาวุธปืน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2517มาตรา 3 ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามแล้ว จำคุกจำเลยคนละ 1 ปี 6 เดือนรับสารภาพในชั้นสอบสวน ลดโทษให้หนึ่งในสาม

คงจำคุกคนละ 1 ปี เฉพาะจำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 140 วรรค
สุดท้ายซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2514 ข้อ 3
ด้วย ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามแล้ว คงวางโทษจำคุก 3 ปีรับสารภาพในชั้นสอบสวน ลดโทษ
ให้หนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานนี้อีก 2 ปี รวมแล้วคงจำคุกจำเลยที่ 1 สามสิบสี่ปี
สี่เดือนจำคุกจำเลยที่ 2 สามสิบหกปีสี่เดือน เรื่องให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์ และเรื่องริบทรัพย์ คงให้
บังคับตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

ประทีป ชุ่มวัฒนะ · สมบัติ วังตาล · ทวี กสิยพงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2461-2462/2521>